

Ik ben thuis de jongste maar dat had ook anders kunnen zijn, als het zusje na mij - Maria was haar naam - niet vijf weken na haar geboorte gestorven was. Mijn ouders waren nog van een generatie die geloofde dat wij mensen niet alles in de hand hebben. Zij vonden troost in het geloof dat God geen enkel mensenkind voorgoed verloren laat gaan. Zijn liefde duurt langer dan vijf weken; zijn liefde is sterker dan de dood.

En mijn ouders geloofden dat elk kind recht naar de hemel ging, ook die niet gedoopt waren; ze weigerden te geloven dat die niet verder kwamen dan het voorportaal van de hemel. Kerkvaders hadden dat uitgevonden, maar alle moeders om de kerk wisten wel beter! Kinderen kregen vleugels en werden engelen.

Sommigen noemen dat simpel gedacht, ik vind dat dapper geloof. Het leven wint het van de dood, de hemel wint het van de aarde, het licht wint het van het donker,

En dat is ook de bedoeling van de twee Bijbelse verhalen. Ze vertellen over een moeder van wie het dode kind, haar enige kind, weer tot leven wordt gewekt. Twee verhalen die zeggen dat de God van Elia, de God van Jezus, dat de God van onze ouders, de God van alle mensenkinderen, dat Zijn liefde sterker is dan de dood. Hij wekt ons uit de dodenslaap en zal ons doen opstaan.

Dat is makkelijk gezegd misschien maar moeilijk te geloven. Inderdaad, maar wie het wel durft geloven, vindt daarbij troost.

Het evangelie daagt ons uit om te blijven geloven dat in de ogen van God het kind geboren is om te leven.

Maar niet alleen het geloof biedt troost en geeft verdrietige ouders zin in het leven terug, ook de liefde van mensen kan wonderen doen en leven schenken aan kinderen die onderweg zijn naar de dood. Daarbij stilstaan, zoals Jezus deed, leert het evangelie ons vandaag, is een opdracht van God.

Volgens een rapport van Unicef sterven er op de wereld elke dag 18 duizend kinderen. De meesten sterven aan diarree, malaria, longontsteking en ondervoeding. Er lijkt geen redding aan. Maar dankzij mensen die dat weigeren te geloven en stilstaan bij de dood, zoals Jezus deed in Naïm, is in Bangladesh, Ethiopië, Liberia, Malawi, Nepal en Tanzania kindersterfte met twee derde teruggedrongen, heeft twee derde van de moeders hun kind onderweg naar de dood - zeg maar - levend teruggekregen.

Geloof dat Gods liefde niet ophoudt bij de dood, kan troost zijn. En liefde, leven geven aan wie onderweg lijken naar de dood, is onze opdracht.